

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Credo Domine, & prociens adoravit eum. Volenti bonum &
differenti, præstaret nolle quàm differe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

S A B B A T O.

DE PROMPTO GRATIARVM VSV NEC
DIFFERENDA LUMINUM PRAXI.

Audivit Iesus, quia eiecerunt eum foras, & cum invenisset eum, dixit ei, Tu credis in filium Dei? Respondit ille, & dixit, quis est Domine, ut credam in eum. Et dixit ei Iesus. Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait, Credo Domine, & prociens adoravit eum.

Joann. 9.

VERITATES PRACTICÆ.

Satius sæpè esset non videre quod facias, quàm non id facere quod faciendum videas.

Quia hæc Veritas eundem penè sensum habet atque ista:

Melius erat viam justitiæ non introisse quàm retroisse.

Vide pro utraque declaranda in 2. parte, Feria 5. Hebd. 4. post Pascha, nec non in 3. parte, Feria 2. Hebdomadæ 9. ubi hæc demonstratur: Affectum probat esse & us.

De vitanda porro dilatione, præfito sunt hæc sequentes:

Quidquid offerendum Deo sciet vera devotio, differre nesciet.

In 1. parte, Feria 2. Dom. 4. Adventus.

Dum lucet, ambulandum: ne tenebræ fiant.

In 1. parte, die 5. Januarii.

Quò longius differes, difficultatem difficilium tolles.

In 1. parte, Feria 2. Hebdom. 4. post Epiphaniam.

Si dum adest occasio, virtus abest: vix unquam aderit.

In 2. parte, Feria 2. Hebd. 2. in Quadragesima.

Præcipitatio animi in statu vitæ deligendo, præcipitium est animæ.

Non evitat præcipitium, sed mutat qui ne nimis sit præceps, nimis est lentus.

In 2. parte, in fine ubi de statibus prima & secunda consideratione.

Verbum Dei non redit vacuum, aut profit necesse est, aut oblit.

In 3. parte, Feria 2. Hebd. 8. qua accommodari possent ludæi excoecatis, & cæco illuminato.

Quod videris tibi velle si differas, velles quidem, sed verè non vis.

In 3. parte, Feria 2. Hebd. 12.

Volenti bonum & differenti, præstaret nolle quàm differre.

Ratio est, quia præstaret posse facilius culpam agnoscere si qua est in nolendo vel differendo bonum, quàm non agnoscere.

Sed qui nolit omnino bonum, hic poterit culpam cum gratia facilius agnoscere, quàm qui velit & differat. Nam nolle repugnat manifestè bonæ voluntati sicque facilius malum agnosci poterit: Differre verò licet sit malum, non ita tamen evidenter pugnat cum bonâ voluntate, quia qui differt etiam sine causa, se semper bonam illam putat habere voluntatem, in quo errat & decipitur, quia non est bona nec vera voluntas quæ quod potest & quod debet non facit. Hoc est enim quod ait Sapiens, *Vult & non vult piger*; Nam piger ille est qui differt sine causa. Quomodo autem simpliciter & absolute nolit, nec sit vera voluntas, sed velleitas qua se piger dicit velle:

Vide in 3. parte, Dominica 7. ubi hæc Sapientis verba fusè declarantur in hunc sensum quem diximus.

Quæ in singulis præterea partibus de fide fideliter exercenda tractantur, huc commode referri

vocari possunt, sive ad verba Christi Domini quaerentis à cæco, Num credat in filium Dei; Sive ad hujus cæci verba dicentis, Credo Domino. Certe hoc pauci verè possint respondere, unde est illa hic in primis opportuna Veritas:

Nullus est Christianus qui non credat Christum esse filium Dei: & vix est ullus Christianus qui hoc verè credat
In 3. parte, Die 6. Augusti.

DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN.

DE PARABOLA DEBITORIS DECEM MILLIUM TALENTORUM. AD CONDONANDAS MUTUAS INJURIAS.

Sic Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. Matth. 18.

VERITAS PRACTICA

Quidquid profers ne parcas aliis, contra te profers ne parcat tibi Deus.

RATIO EST, Quia quidquid profers, vel injustum & falsum est, vel justum & verum tibi videtur.

Sed si falsum est, aperit contra te est: aut si justum videtur, illud ipsum habet Deus quod contra te profers.

Ergo quidquid profers ne parcas aliis, contra te profere ne parcat tibi Deus; ne proinde potius sciendum est, & quidquid contra charitatem exhibendam offertur, comprimendum.

I. PUNCTUM.

ASSIMILATVM est regnum caelorum homini Regi qui voluit rationem ponere cum servis suis, & oblatu est ei unus qui debebat ei decem millia talenta. Vide

quæ plura in sa. ro habentur textu de illa parabola hodierni Evangelii, cujus scopus & finis est ut intelligamus Deum simili prorsus modo se erga nos habiturum, quo nos erga proximos gesserimus circa injuriarum condonationem. Quo de argumento jam supra multoties actum est; Nunc quia solent semper in particulari casu

Haynesius Pars quarta.

qui nos attingit, obrepere rationes quas proferrimus ne parcamus aliis, contra est firmiter obfistendum, arque illud quod proposita veritate asseritur diligenter expendendum. *Quidquid profers ne parcas aliis, contra te profers ne parcas tibi Deus.* Quidquid enim illud sit, vel falsum est & injustum, vel verum & justum tibi videtur.

Inter hæc duo, non datur medium, nisi forte dicas cum impiis, *Sit fortitudo nostra lex justitia?* Quasi diceret te hic non spectare quid sit falsum aut verum, quid justum aut injustum; sed hoc unum quod de inimicis placet ulcisci, vel quia displicet accepisse injuriam, nunc quantum possis, velis eam refectre. At nonne hoc qui audent dicere, tam manifestè dicuntur errare, ut à sua etiam malicia dicantur excecari. *Nec ibid,* objicias posse aliquid partim esse injustum & partim justum, nam malum ex quovis defectu est: & si qua parte justum lædatur, tota ruit justitia, *Qua enim participatio justitiæ cum iniquitate? Aut qua societas lucis ad tenebras? Re. 2. Cor. 6.* sponde Apostolo, vel acquiesce.

II. PUNCTUM.

SED si falsum est illud quod profers ne parcas proximo tam aperte contra te profers, quam manifestum est quod sic falso injustè proximum vexans, tu divinam in te justitiam provocas, juxta illud Scripturæ frequentissimum: